

До небето синьо стигамъ —
Толкозъ се високо дигамъ
И тамъ пѣсенъ пѣя азъ
Срѣдъ сомнѣ ангели въ захласъ!

Ту се спущамъ до земята,
Ту се гуша изъ трѣвата,
Ту пѣкъ нося се на ширъ
Къмъ ефирни божи миръ!

Цѣла пролѣтъ, цѣло лѣто
Азъ душата и сърдцето
Пълня съ радостъ, благодать, —
Вливамъ бодростъ въ старъ и младъ!

Зима люта щомъ настѣпи,
Небесата мои скѣпи
Си затварятъ двери менъ
Чакъ до пролѣтниятъ день!

Врабчето:

Азъ врабченце съмъ сиротно,
Клето и злочесто,
Стрѣвно птицитѣ грабливи
Ме прѣслѣдватъ често!

А дѣцата зли и лоши
Чупятъ ни яйцата,
Въ примки ловятъ ни жестоко
И рушатъ гнѣздата!

Ние — птички на простора,
Волни и полезни,
Често свършваме си днитѣ
Въ клѣткитѣ желѣзни!

Любимъ слънцето лжисто,
Въздуха, небето,
Сладко намъ за тѣхъ въ гърдитѣ
Тупка ни сърдцето!